

Julian Eugeniusz Kulski urodził się 3 marca 1929 r. na warszawskim Żoliborzu jako pierwsze dziecko Eugenii z d. Soleckiej oraz Juliana Spitosława Kulskiego – oficera Legionów Polskich i Wojska Polskiego oraz późniejszego prezydenta Warszawy.

Od najmłodszych lat był wychowywany przez swoich rodziców w duchu patriotyzmu i troski o losy ojczyzny. Wartości te wpajali mu także wychowawcy ze Związku Harcerstwa Polskiego (m. in. Ludwik Berger ps. *Goliat*).

W 1941 roku dwunastoletni Julian E. Kulski złożył przysięgę żołnierską i wstąpił do Związku Walki Zbrojnej, przyjmując jednocześnie pseudonim *Chojnacki* na cześć jednego ze swoich krewnych. Po zamordowaniu wspomnianego mentora i wychowawcy – Ludwika Bergera przez Niemców Julian Kulski przejął jego konspiracyjny pseudonim *Goliat*. Posługiwał się nim już przez resztę życia. Jeszcze przed wybuchem Powstania Warszawskiego Julian Kulski był m. in. członkiem batalionu „Baszta” oraz 9. Kompanii Dywersyjnej Armii Krajowej „Żniwiarz”. Uczestniczył w Powstaniu od jego wybuchu jako żołnierz żoliborskiego zgrupowania „Żywiciel”. Był dwukrotnie ranny. Za swoją postawę został odznaczony Krzyżem Walecznych i srebrnym krzyżem za męstwo i odwagę w walce.

Po upadku Powstania Warszawskiego Julian Kulski trafił wraz z innymi żołnierzami Armii Krajowej do nazistowskiego obozu jenieckiego Stalag XI A Altengrabow. W maju 1945 roku obóz został wyswobodzony przez Amerykanów. W efekcie Julian E. Kulski wraz z innymi żołnierzami AK przedostał się do Anglii. Tam trafił pod opiekę brata swojego ojca – Władysława Kulskiego, który w tamtym czasie pracował w służbie zagranicznej Polskiego Rządu na Uchodźstwie w Londynie.

Krótko po przyjeździe do Wielkiej Brytanii Julian E. Kulski podejmuje naukę w szkole średniej Portora Royal School w Irlandii Północnej, a następnie rozpoczyna studia architektoniczne w Oxfordzie. Po trzech latach pobytu w Wielkiej Brytanii, za radą przyjaciela rodziny i swojego osobistego mentora Jana Nowaka-Jeziorańskiego, decyduje się na przeprowadzkę do Stanów Zjednoczonych, gdzie rozpoczyna studia na wydziale architektury Uniwersytetu Yale, które ukończył dyplomem w 1953 roku. W późniejszych latach kontynuował swoją edukację akademicką, by w 1966 roku uzyskać tytuł doktora na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Po uzyskaniu doktoratu wykładał architekturę m.in. na Uniwersytecie Notre Dame, Uniwersytecie George’a Washingtona czy Uniwersytecie Howarda w Waszyngtonie.

Julian E. Kulski przez prawie sześćdziesiąt lat swojej kariery zawodowej skutecznie łączył rolę architekta oraz nieformalnego ambasadora spraw polskich w USA. Jako ekspert Banku Światowego koordynował projekty związane ze szkolnictwem i kulturą, które były realizowane w Azji, Ameryce Południowej, Afryce i Europie. Sfinalizował ponad trzy tysiące projektów architektonicznych nie tylko w USA, jak i na całym świecie.

Za swoją postawę i działalność na rzecz Polski Julian E. Kulski w 2007 roku odebrał z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Zasługi RP. Wysokim odznaczeniem państwowym uhonorował go także Prezydent RP Andrzej Duda. Za wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej i kultywowanie polskich tradycji w USA odznaczył Jana Kulskiego Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Julian E. Kulski otrzymał także odznakę honorową „Bene Merito” przyznawaną przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Ten zaszczytny laur został przyznany Julianowi E. Kulskiemu za promowanie i wzmacnianie pozycji Polski na arenie międzynarodowej.

Julian E. Kulski spisał swoje wspomnienia w formie autobiografii, które stanowią niezwykle wartościowe podręczniki najnowszej historii Polski. Niektóre z jego publikacji, m. in. „Legacy of the White Eagle” w USA, są wpisane na listę podręczników szkolnych do nauki historii.

Staraniem Juliana E. Kulskiego powołana została Fundacja mająca na celu kultywowanie pamięci historycznej wśród kolejnych pokoleń Polaków. Fundacja Kulskich dotychczas zrealizowała szereg niezwykle wartościowych projektów edukacyjnych i historycznych, m. in. film dokumentalny „Goliat – zapomniany bohater” obrazujący niezwykłą historię rodziny Kulskich, serię międzynarodowych konferencji pt. „The best way to predict the future is to create it” oraz różnego rodzaju projekty stypendialne i wydawnicze. Kluczowym projektem Fundacji Kulskich jest jednak finalizacja budowy pomnika Prezydentów Wielkiej Warszawy – Stefana Starzyńskiego i Juliana S. Kulskiego, który w należyty sposób upamiętni bohaterską postawę obu prezydentów i ich wkład w ochronę ludności cywilnej w czasie niemieckiej okupacji stolicy.